



Mijnheer de voorzitter,

Toen ik de inhoud van de begroting 2008 van de gemeente Oostflakkee op mij in liet werken en wat zat na te denken over de onderwerpen, schoot mij iets te binnen uit mijn jeugd. Dat was in de tijd, dat de dominees op de kansel aanschouwelijk probeerden te maken, wat zij in hun preken zeiden. Sipke van der Land, Blaauwendraat en van Hoorn waren de bekendste van die categorie en ik zie nog een van hen de kansel besteigen met een grote straatklinker in zijn handen. U begrijpt het al, hij had de steen des aanstoets meegebracht en preekte op educatieve wijze daarover. Ook nam een van hen een keer een spiegel mee en nodigde de kerkgangers uit daaraan te kijken. Jezelf spiegelen was ook zo'n onderwerp, dat zich leende voor deze manier van preken.

Aan dat laatste voorbeeld moest ik denken toen ik deze beschouwingen schreef. Je houdt zo gemakkelijk een ander een spiegel voor. Maar je moet er ook zelf in durven kijken. Ik heb vanavond geen spiegel meegebracht, mijnheer de voorzitter, maar als ik in mijn beschouwingen een spiegel voorhoud, dan kijken wij als VVD er zelf ook in. Wij voelen ons ook aanspreekbaar op de kritiek die wij uiten.

En kritisch willen wij zijn. Voor ons ligt de begroting en uiteraard hebben wij alle waardering voor het werk dat daarvoor is verricht. Het is een overzichtelijk en inzichtelijk stuk, dat weergeeft waar het om gaat in het komende jaar. Maar zo'n stuk krijgt pas echt betekenis, als je er kritisch mee omgaat. Het niet als een goedkoop romannetje beschouwt, wat je even leest en vervolgens vergeet, maar probeert de essentie tot je door te laten dringen. Laat ik dan maar beginnen met een kritische noot. Dat is de actuele waarde van wat er in staat. In de inleiding staat letterlijk, dat het college vanuit de eigen bestuurskracht en zelfstandigheid het beleid wil vormgeven. Een regel daarboven staat echter dat een brede maatschappelijke participatie van burgers de onderligger van ons beleid moet zijn.

Je kunt je afvragen wat deze twee zinnnetjes betekenen. Is het wel het college die vanuit eigen bestuurskracht beleid moet vormgeven, of geeft de authentieke taak van de gemeenteraad een andere betekenis aan deze zin. Voor of na dualisme zal niet zoveel verschil maken, als het gaat om die taak van de raad. Het gaat eerder om opvattingen die in de lokale bestuurscultuur heersen. Naar onze mening schiet de gemeenteraad ernstig tekort als het de beleidsvorming overlaat aan het college. Die houdt zich bezig met uitvoeringstaken en het aansturen daarvan. Of is toch juist, wat verderop in de begroting staat. Daar schrijft het college "De vitale regio wordt in PAC-verband herzien. De raden worden op de hoogte gehouden via informatiebijeenkomsten". Niet eens er bij betrokken. Alleen maar geïnformeerd. De raad zal zich de verantwoordelijkheid moeten aantrekken om in participatie met de burgers het beleid te formuleren. Dat staat dan wel onder het kopje "samenwerking tussen de vier gemeenten", maar de vraag is hoe gewillig die tekst is. Als wij bestuurskrachtig willen overkomen in deze tijd van discussie over zelfstandigheid en samenwerking, zullen zij een manier moeten vinden om aan dat uitgangspunt van beleidsvormgeving in participatie te gaan voldoen. Die bestuurskracht is op dit moment erg actueel. Alle vier de gemeenten op het eiland hebben zich inmiddels uitgesproken over de rapporten van BMC en er liggen nu dus 4 meningen op

tafel. Elke gemeente wil iets anders en het zal dus veel moeite en energie gaan kosten om op één lijn te komen. En dat is echt nodig, mijnheer de voorzitter, want zegt niet het spreekwoord dat je kunt heersen over wat verdeeld is. In deze situatie is onontkoombaar, dat er water bij de wijn zal moeten worden gedaan om tot een eensluidende visie te komen. Dat zal al moeilijk genoeg zijn, maar het is wel nodig. Wij hopen van ganser harte dat dat lukt.

Mijnheer de voorzitter, deze beschouwingen gaan ook over de financiën. Er is een begroting gepresenteerd, die sluitend is en uitgaat van een aantal taken. Daarvoor was het wel nodig belastingmaatregelen te nemen. Geruststellend zegt uw college daarover, dat de verschillen ten opzichte van het landelijk beeld niet veranderen. We stijgen met het landelijk gemiddelde mee. Maar dat is niet relevant, mijnheer de voorzitter. De vraag is maar of ons voorzieningenniveau ook met het landelijk gemiddelde meestijgt, of dat andere kostenverhogende factoren een rol spelen. Wij denken het laatste. De burger van Oostflakkee zit al jaren te wachten op een goedkope supermarkt aan de Dabbestraat in Oude Tonge. Zo zoetjes aan een basisvoorziening deken wij. Maar op een of andere manier wil het maar niet lukken om de procedures zo te voeren, dat ze de toets van de rechter kunnen doorstaan. Voor de derde keer is de bouw stilgelegd, omdat er weer zaken spelen, die nog nader onderzocht of afgewogen moeten worden. Wij zouden graag eens op een informele wijze met elkaar willen bekijken, hoe dit soort dingen kunnen ontstaan en wat we daaraan zouden kunnen doen. Ook de aanleg van de riolering in het buitengebied ligt wat dat betreft nog vers in het geheugen.

Mijnheer de voorzitter, er zijn van die kleine ergernissen, die het leven minder leuk maken. Ook in Oostflakkee komt dat voor. Bovenaan de lijst staat uiteraard overlast van hondenpoep en wij hebben enkele begrotingsraden geleden dan ook gepleit, daaraan iets te doen. Er lagen voorbeelden van onder meer Dordrecht, waar met veel succes de overlast wordt bestreden met een soort stofzuiger op een motorfiets. Inmiddels bestaan er allerlei voertuigen met dit soort zuigsystemen om het probleem op te lossen, maar op een of andere manier vinden wij weer het wiel uit. Kennelijk zijn wij niet in staat bij de sociale werkplaats enthousiasme hiervoor te kweken, terwijl zij het leeuwendeel van ons groenwerk doen. Wij verliezen ons in discussies over kosten voor eigen beheer en gewenste samenwerking met andere gemeenten, maar er gebeurt niets en wij zijn nu aangeland in de discussie over handhaving. Een medewerker aanstellen, die zogenaamde heterdaadjes moet gaan bekeuren. Het wordt steeds leuker in Oostflakkee... Wel de hondenbelasting omhoog, maar niet de service verhogen... Een andere kleine ergernis is wat ons betreft het aanzien van de omgeving. Wij hebben ons als raad onlangs nog druk gemaakt, om de formaten van de reclame-uitingen van de bedrijven die er voor het overgrote deel nog moeten komen op het bedrijvenpark Oostflakkee. Als die reclameborden niet aan scherpe eisen voldoen, zal het aanzien van het park geweld worden aangedaan. Maar ook de uitstraling in die omgeving telt.. Er zijn nog veel meer van dit soort kleine ergernissen, maar het gaat op dit moment te ver ze allemaal te noemen. Het zou een goede zaak zijn, als die eens werden geïnventariseerd en door de commissie GEZ van urgenties van aanpak zouden worden voorzien.

De vraag is bij ons gerezen of de gemeente in haar handhavingsbeleid wel altijd dezelfde maatstaven hanteert. Wij noemen u de bouwvallen aan de Molendijk in Oude Tonge en de Molendijk in Ooltgensplaat als voorbeeld. Kennelijk kunnen wij daar weinig aan doen, maar als de bewoners van het park de Krammer een illegale muur hebben staan, wordt met groot machtsvertoon politiedwang toegepast. Kijk als college dan ook eens naar de situatie op de Molendijk in Ooltgensplaat. Een projectontwikkelaar wil daar in een voormalig winkelpand samen met een aannemer 5 starterwoningen realiseren, maar is kennelijk tot de ontdekking gekomen, dat zijn plannen niet deugen. Al een half jaar is de bovendijk nagenoeg afgesloten

en de beneden rijweg grotendeels omdat er kennelijk sprake is van een gevaarlijke situatie. Het kan allemaal maar.... En het ziet er niet naar uit dat er spoedig iets aan gedaan zal worden. Als er niet gebouwd wordt, wordt er niks verkocht en als er niks verkocht wordt, blijft de straat afgesloten en onbegaanbaar....

Een onderwerp, wat ons na aan het hart ligt, is het cultuurbeleid. Mooie woorden in de begeleidingsbrief, maar wat doen wij eigenlijk. Er is een welzijnfonds voor o.m. cultuur, maar wat er mee gebeurt en hoeveel er in zit, wordt niet meer vermeld. Zouden wij dat fonds eens niet in kunnen gaan zetten om het raadhuis in Ooltgensplaat terug te kopen en te bewaren voor het nageslacht? Eeuwenlang hebben generaties zich uitgesloofd om het in stand te houden en wij hebben het verkocht. Met de beste bedoelingen en in de overtuiging, dat het goed zou komen, maar dat komt het niet. Het staat te veruïneren en het komt niet goed. Laten wij zo groot zijn om onze fout van tien jaar geleden te herstellen en onderhandelen over terugkopen, mijnheer de voorzitter. Anders heeft het ook geen waarde om de vestingwerken van Ooltgensplaat voor het nageslacht te bewaren en zijn dat alleen maar holle woorden.

Voorzitter, de vraag is of wij in Oostflakkee de grondexploitatie moeten laten bij de particuliere ontwikkelaar of zelf die bedrijvigheid in handen moeten nemen. Het antwoord op die vraag is niet simpel, wij realiseren ons dat wel. Het hangt ook samen met de taakopvattingen van de woningcorporaties in onze gemeente. Die gaat veel verder dan het bouwen en verhuren van woningen, zeker na het laatstelijk gesloten convenant tussen het rijk, de VNG en Eades over de besteding van de gigantische reserves die daar zitten. In een kleine gemeente als Oostflakkee zouden de inzichten en doelstellingen toch duidelijk moeten zijn en in beleid moeten kunnen worden omgezet. Terloops maken zij u deelgenoot van onze zorgen over de realisering van het woon- zorgcomplex in Oude Tonge. Het kan toch niet zo zijn, dat wij een sportclub tegen enorme kosten verplaatsen en dat straks slechts de bouw van dure luxe huizen overblijft om die kosten te dekken?

Mijnheer de voorzitter, ik kom aan het eind van mijn verhaal want mijn speektijd zit er nagenoeg op. Ik wil positief eindigen, hoewel de insteek negatief is. De bereikbaarheid van Oostflakkee voor ambulances blijft ons zorgen baren en wij weten wel, dat je taken van anderen niet moet overnemen, want dat kost geld. Maar onze grote waardering gaat uit naar huisarts Lassing in Oude Tonge, die de gelegenheid te baat nam om de bevolking een Automatische Externe Defibrillator, een AED, te schenken. Een zeer lovenswaardig initiatief, dat zelfs mensenlevens kan sparen als de ambulancezorg tekort schiet. Wij pleiten er voor, dat wij van een van de potjes gebruik maken, om in elke kern van Oostflakkee tenminste één AED beschikbaar te hebben. Misschien wil de bank die met je meedenkt en tot heden in elke kern nog een vestiging heeft ze dan ook nog wel plaatsen, hoewel wij denken, dat de verenigingsgebouwen of sportkantines daar ook best geschikt voor zouden kunnen zijn. Zo'n initiatief van die zijde verdient navolging.

Mijnheer de voorzitter, naast alles wat er is gezegd is ook veel niet gezegd. Wij hadden onszelf beperkingen opgelegd en daar proberen wij ons aan te houden. Wij spreken echter graag de hoop uit, dat wij met gemeenteraad en college in het komende jaar nog uitgebreid en niet minder kritisch maar positief met elkaar van gedachten zullen kunnen wisselen over de niet aan de orde geweest zijnde zaken.

Ooltgensplaat, 11 oktober 2007
VVD Oostflakkee